

30.
158

Protokol

sepsaný dne 29. dubna 1947 u zdejší pobočky STB ve Zlině s Josefem V á v r o u - Staříkem, nar. 29. 10. 1902 Lhota, okr. Zlín, přísl. Slované, Slovensko, česká národnost, řim. kat., vedoucí Partkolu ve Zlině, bytem Zlín - Rybníky.

Po napomenutí, aby mluvil pravdu, vypovídá:

Tvrzení Valaštiáka v jeho protokole, pokud se týče různých dat, odpovídá částečně pravdě. Je pravdou, že zde působili parašutisté Jan Koloděj, František Němec a František Kalbovský, se kterými byl Valaštiák vysazen z letadla ve Sklabianě u Turč. Sv. Ma. tina. Pokud se týká Kalbovského, podotýkám, že tento byl se schválením hlavního partyzánského štábu v Kyjevě partyzán a Michálkem na základě řízení partyzánského soudu pro krádeže a rozvratnou činnost v hnutí a to v září 1944 nadeleko Stávníku, okr. Velké Bystřice. Opravu provedl parašutista Michálek v pov. Teplice, okr. Pov. Bystřice. Tvrzení Valaštiáka o vytvoření partyzánské brigády je pravdivé. Pokud se týká Eduarda Rendla, vím o něm, že se dostavil s jugoslávskými průkazami papíry partyzánského štábu a sdělil nám, že pracuje pro anglickou IS. Zda pověřující papíry - doklady - byly správné neví, protože tyto zůstal výhradně Ušák, který později padl. Ví, že parašutisté ani my jsme neměli k němu důvěry a upozornili jsme Ušáka, že s ním pracovat nebudeme, zejména por. Helek protestoval proti jeho zapojení do důvěrné služby. Naše nedůvěra vůči Rendlovi pramenila hlavně z toho důvodu, že Rendl se snažil dostat - vniknout do našich různých tajemství a proniknout k vedoucím osobnostem hnutí. Rendl zadržel se u nás asi týden a za tu dobu se stýkal poněkud s Valaštiákem a Dvořákem, oba konfidanti gestapa. Po týdnu se ztratil a neměli jsme o něm žádných zpráv a očekával jsem, že byl zasvěcen do všech věcí, není mi známo, že by Rendl byl pověřen nějakými zvláštními úkoly nebo posláním, mohu s určitostí tvrdit, že i tento Rendl pracoval pro Gestapo.

Pokud se týká Marty Rakové, není pravdou, že jsem tuto já přidělil tuto k Valaštiákově, ale tuto si Valaštiák si vyhledal sám, šel s ní jako milenec a tato s ním otěhotněla. S Valaštiákem se Raková seznámila ve Sklabianě. Všechny tyto tři osoby, tj. Valaštiák, Rendl a Marta Raková ztratil sám ve stejný čas.

Pokud se týká Jaroslava Mázla, mohl říci, že tento pracoval jako partyzán na Slovensku a to jen krátkou dobu a asi po jedné akci vojenské akci byl zajat a více mi o něm není známo. Zadržel se u nás asi 14 dní.

Pokud se týká sester Rakových a to Stefanie a Anny, je mi známo, že ve Sklabianě byly zapojeny do partyzánské činnosti a při bojové akci ve Stávníku nějakým způsobem byly, neví, jakým způsobem, zajaty nebo samy přeběhly k Němcům a podle výpovědi slovenských partyzánů po osvobození Němci obou sester Belonových používali k uvádění partyzánů a jejich spolupracovníků. Jako svědka uvádím partyzána z rodu ze Zlíně, Stefanie Belonová docházela s konfidentem gestapa Dvořákem na Moravu, kde s ním pracovala a tato může jistě označit i jiná osob, které spolupracovaly s Dvořákem. Vzpomínám si, že asi v září 1944 se Stefanie Belonová vrátila z jedné cesty z Moravy, oděná v dřevěných koších a ohlubila se, že s Dvořákem založili řadu národních výborů mezi jinými v Rožnově, navázali spojení se většinským a ostravským národním výborem.

III
39.

Pokud se týká partyzánsky Olgy Františákové mohu říci o této, že jsme tuto zajali při pobytu v Hajci na Slovensku, kde se potulovala. Při výslechu, který prováděl Ušiak, bylo zjištěno, že tato přišla z Budapešti, kde pracovala na německém vojenském velitelství. Pokud je mi známo, neměla před tím žádnou ilegální činnost.

Ušiak nařídil její propuštění a zapojení do brigády, což se také stalo. Po čase byla zapojena do našeho hnutí jako bojová partyzánska.

Prvou nedůvěrou proti Olze Františákové jsme pojmali počátkem listopadu 1944, kdy nám přišla hlásit, že Murzin jest mrtev, což jak jsme zjistili se nezakládalo na pravdě. Další nedůvěra proti ní vznikla, když neuposlechla nařízení který jsem jí dal sám, aby v okolí Malenovic nepodnikla žádnou akci, avšak přes tento zákaz ještě ten večer na Salaši u Malenovic pokusila se odzbrojit vrchního strážmistra Štelora, což se jí nepodařilo. Po tomto jejím činu počaly se na Salaši trousiti řeči, že osoba, která chtěla odzbrojit Štelora viděna byla pohybovat se se gestapky ve Zlíně. V tom směru snad bude vědět podatel bližší vysvětle ní Josef Řihák z Malenovic. Člen partyzánského hnutí vrchní strážmistr Sekanina ztuhlý ve Vizovicích nám hlásil po Josefu Řihákově z Malenovic, že Olze Františákové nesmeme důvěřovati, že pracuje pro Gestapo.

Ještě dříve, než jsme dostali tuto zprávu, vyžádala si Olga Františáková povolení k tomu, aby s Josefem Houřkem, toho času zajištěného ve vazbě vojenského soudu pro účastenství na německé armádě a pro neoprávněné popravování partyzánů, aby mohla s tímto odejít na pravý břeh řeky Moravy a tam provozovati partyzánskou činnost. Toto povolení dostali s podmínkou, že budou týdně budou se hlásiti o příkazy. Toto však nečinili a tímto se nám vykamli jakékoliv kontrole. Po skončení války nařídil major Murzin obě tyto osoby zajistiti, což se také stalo a byly dopraveny do Zlína, odkud byly ještě týžden z neznámých mi důvodů propuštěny. Víím, že Olga Františáková byla hlášena členy NKVD pro její činy proti RA armádě pro její činnost v Budapešti.

Vím bezpečně, že asi v listopadu 1944 jsme dostali zprávu, že z Budapešti také přijela její sestra Jiřina Františáková o které víím, že pro Gestapo pracovala zcela určitě a to v Budapešti. Toto jsem zjistil sám osobně výslechem gestapáku Raschky a Urbanka, kteří prohlásili shodně ve zvláštním protokolárním výslechu, že Jiřina Františáková byla budapeštským gestapem dopravena zvlášť osobním autem na gestapo v Brně a toto jí přikázalo k práci pro gestapo ve Zlíně, kde byla použita pro práci v SD. Udělali dokonce, že byla zapojena do jednoho případu a dovedla Němce gestapky do jednoho bunkru na Vizovicích, kde byli ukryti ruští vojáci.

Jak mi bylo hlášeno, nevzpomínám si již kdy, byla viděna Jiřina Františáková ve společnosti anglických důstojníků v Praze. Toto jsem hned hlásil tehdy MNO

Pokud je mi známo měla snad Jiřina Františáková pracovati společně s kapitánem Knolem z Vizovic, partyzánem Iljā Lechsem/valgo Strýčkem/ Josefem Hajdošikem, kterážto skupina naší kontrarozvědčnou službou byla označena za rozkladnou. Víím také, že tato skupina byla organizovaná hlavně k rekvisiciím různého dobytka a majetku a vydávala k tomu také příkazy. Jako svědka mohu uvést jistého ruského emigranta, který je otáčen ve Vizovicích a na jehož jméno si nevzpomínám, tento bydlí ve Vizovicích stále a dále partyzána Tomáše Poláčka z Křova, který je úrodním správcem někde na jižní Moravě. Skončeno, schváleno a podepsáno.

J. J. J.

Velohl:

Kapsal:

Vyslychaný: